

Snowcross-radanteko-ohje (talvella lumesta)

Lumi

Radalla tulee olla tampattua lunta vähintään 50cm. Radan leveys tulee olla vähintään 12 m. Sääntökirja vaatii min. 10m, mutta radasta on syytä kuitenkin tehdä hieman leveämpi, koska rata kapenee aina kisan/harjoittelun aikana.

Radan molemmin puolin tulee olla 5m turva-alue, jossa ei saa olla kiinteitä esteitä. Jos tällä alueella kuitenkin sijaitsee puita, valaisinpylväitä tms., tulee ne pehmustaa riittävästi. Tämä on sääntökirjan vaatimus.

Tämä turva-alue voidaan puhdistaa kokonaan lumesta ja nostaa lumi radalle. Tällöin rata on ylempänä kuin ympäröivä alue. Lisäksi tätä aluetta voidaan käyttää esim. ”raanakelkkojen” siirtelyyn kisan aikana.

Radan sopiva mitta on 700-1000m. Rata on hyvä tehdä siten, että jostakin kohti rata voidaan helposti lyhentää esim. 400-600m mittaiseksi.

Radassa saa ja pitääkin olla mahdollisimman paljon korkeuseroja. Ei kuitenkaan liian jyrkkiä mäkiä, joista lumi putsautuu ajaessa pois.

Hyppyrit

Hyppyreistä kannattaa tehdä erityyppisiä. Osa voi olla vauhtihyppyreitä keskellä suoraa ja osa voi olla ns. tekniikka hyppyreitä heti mutkan jälkeen jolloin kiihdytysmatka niille on mahdollisimman lyhyt. Osa voi olla hidastehyppyreitä. Kaikissa hyppyreissä tulee olla kuitenkin mahdollisuus laskeutua myötämäkeen, eikä vaarallista vastamäkeä saa alastulopaikassa olla!

Pöytähyppyri

Pöytähyppyriin ylämäen nousukulma on hyvä olla noin 45°. Alastulorinne tulee olla selvästi loivempi kuin ylämäki. Pöydän ”kulmat” tulee reilusti pyöristää, varsinkin alastulorinteen puolella. Pöydän tasainen osuus voi olla myös hieman laskeva.

Stopparihyppyri

Stopparihyppyrit, joista lentää korkealle ja alastulo on tasaiselle alustalle on sääntökirjassa kielletty!

Kaksoishyppyrit

Kaksoishyppyrit on kielletty paitsi stadioncross-kisoissa. Hyppyreiden väli tulee olla vähintään 30m.

Mutkat

Mutkat, paitsi lähtösuoran jälkeinen ensimmäinen mutka, tulisi olla aina jyrkempiä kuin suora kulma (90°). Jos mutka on loivempi tai ns. laajakaarinen, tulee siihen yleensä vain yksi ajolinja.

Peräkkäiset erisuuntaiset mutkat eli ns. S-mutkat, joihin muodostuu vain yksi ajolinja, on sääntökirjassa kielletty. Mutkien välissä on syytä olla vähintään 40m suora osuus.

Joissakin mutkissa voi olla lumesta tehty suojavalli. Se ei saa kuitenkaan viedä radan pohjan leveyttä, vaan se tulee sijoittaa 12m leveyden ulkopuolelle. Suojavalli ei ole tarpeen kaikissa mutkissa.

Joissakin mutkissa voidaan tehdä kaksi erillistä ajolinjaa. Jos todetaan, että sisämutka on huomattavasti nopeampi, kun ulkomutka, voidaan sisämutkaan tehdä ”patti” hidastamaan nopeutta.

Suorat

Radan suorista osuuksista ei kannata tehdä liian pitkiä, ettei keski- ja huippunopeudet kasva liian suuriksi. Maksimimittana voidaan pitää 100m. Toisaalta radan loivalla aaltomaisella muodolla huippunopeus pysyy kurissa ilman suoran pituuden rajoittamistakin.

Radan kaikki suorat on syytä muotoilla lumesta aaltomaiseksi koko matkalta. Erittäin pyöreiden aaltojen väliksi sopii 5-15 m ja korkeus harjasta aallonpohjalle mitattuna korkeintaan 0,9 m. Aaltomaisella muodolla rata alkaa pehmetä nopeammin kelkoilla siinä ajettaessa. Lisäksi siihen ei muodostu kovalla pakkasella jääosuuksia niin helposti.

Lyhyitäkin suorita ei siis kannata lanata aivan tasaiseksi, koska niistä yleensä liippautuu lumi pois ja niihin muodostuu jäätikköisiä kohtia.

Lähtöalue

Lähtöalue tulee olla vähintään 30m leveä. Lähtösuoran sopiva mitta on 50-100m. Lähtösuoran jälkeisen ensimmäisen mutkan on hyvä olla noin 90° tai hieman loivempi ja sen tulee olla riittävän leveä. Loiva lähtömutka ”nielee” kelkat hyvin, eikä vaaratilanteita synny niin paljon kuin jyrkässä lähtömutkassa, joissa kulkusuunta tavallaan muuttuu vastaiseksi.

Lähtösuora voi olla loivaan ylämäkeen, mutta ei mielellään alamäkeen.

Lähtöalue tulee tehdä mahdollisimman tasaiseksi, jotta kaikille kilpailijoille taataan tasapuolinen alusta kohti ensimmäistä mutkaa.